

nec impiórum minis, nec terróre commoveréntur, ut diis sacrificárent; primum fústibus debilitáti, deinde fúnibus attrácti, tum admóti candéntibus lámínis combústi, et úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémo præcisis máribus, et ad collum alligáti, ducti per médiám urbem, via Cornélia ad tertium décimum ab Urbe milliárium, in eum locum, qui Nymphæ dicebátur, necántur: ac primum Martha, quæ virum, ac filios ad supplicia pro Jesu Christi fide constánter perfe-renda, veheménter fúerat cohortáta: mox céteris in eádem arenária cervices abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa, Felicitas matróna Romána nóbilis, colligénda, et in suo prædio sepeliénda curávit.

Te Deum laudámus. 20.

In Laud. Comm. SS. Marri et soc. Mart. Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

✠. Exsultábunt.

Vesperæ de sequenti.

DIE XX. JANUARIII.
SS. Fabiani Papæ et
Sebastiani.

Martyrum. Duplex.

Omnia de Comm. plurim.
Martyrum[49] præter seq.
Oratio.

Infirmítatem nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actiónis gravat, beatorum Mátyrum tuorum Fabiáni et Sebastiáni intercessio gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Canuti Mart. Aña. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

✠. Justus ut palma.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sebastiánus Románus a Maximino usque ad Décium regens Ecclésiám, septem Diáconis regiónés divisit, qui páuperum curam haberent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mátyrum a septem Notáriis scriptas colligerent. Idem státuit, ut quotánnis féria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, Chrisma renováretur. Dé-

nique décimo tertio Kaléndas Febrúarii in persecutióne Décii martyrio coronátus, in cœmetério Callisti via Appia sepelitur, cum sedisset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros viginti duos, Diáconos septem, Episcopos per diversa loca undecim.

✠. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviétes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida: et in Mari rubro via sine impediménto. ✠. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra apparuit.

Lectio v.

Sebastiánus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem et virtútem Diocletiano carus fuit; dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábatur; et qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confir-

mábat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offerrent. In illis fuére Marcus et Marcellíanus fratres; qui Romæ in custódia erant apud Nicóstratum: cujus uxor Zoe vocem, quam amiserat, Sebastiani oratióne recuperávit. Quibus Diocletiano delátis, Sebastianum accersit, et veheméntius objurgátum ómnibus artificiiis a Christi fide conátur avértere. Sed cum nihil nec pollicéndo, nec terréndo proficeret, ad palum alligátum sagittis confígi jubet.

✠. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. ✠. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut herédes.

Lectio vj.

Quem ómnium opinióné mórtuum noctu sancta múlier Iréne sepeliénda grátia jussit auférris: sed vivum repertum domi suæ curávit. Itaque paulo post confirmáta valetúdine, Diocletiano óbviám factus, ejus impietátem libérius accusávit. Cujus aspéctu cum ille primum

obstupisset, quod mortuum crederet; rei novitate, et acri Sebastiani reprehensione excandescens, eum tamdiu virgis caedi imperavit, donec animam Deo redderet. Ejus corpus in cloacam dejectum Lucina a Sebastiano in somnis admonita, ubi esset, et quo loco humari vellet, ad Catacumbas sepelivit, ubi sancti Sebastiani nomine celebris ecclesia est aedificata.

℟. Tamquam. [57]

In iij. Nocturno, Homilia. Advérte ómnia. de Communi ij. loco. [67]
Vesperae a Capitulo de sequenti.

DIE XXI. JANUARIIL.

S. Agnetis

Virginis et Martyris.

Duplex.

IN I. VESPERIS.

Quando dicendae sunt integræ, Añae erunt de Laudibus. 628.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2]
Capitulum et Hymnus ut ad Laudes. 629.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Añā. Beata Agnes in medio flammarum expansis manibus orabat: Te deprecor omnipotens, adorande, colende, Pater metuende, quia per sanctum Filium tuum evasi minas sacrilegi tyranni, et carnis spurcicias immaculato calle transivi: et ecce venio ad te, quem amavi, quem quaesivi, quem semper optavi.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quaeque confundas: concede propitius, ut qui beatæ Agnetis Virginis et Martyris tuæ solémnia colimus, ejus apud te patrocinia sentiamus. Per Dóminum.

Pro Commem. præced.

Añā. Gaudent in caelis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

℣. Exsultabunt sancti.

Oratio ut supra. 618.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum Dóminum, * Venite adorémus. **Ps.** Venite. 2.

Hymnus.

Virginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo;
Virginis partos canimus decora

Morte triumphos.

Hæc enim palmæ duplicis beata

Sorte, dum gestit fragilem domare

Corporis sexum; domuit cruentum

Cæde tyrannum.

Unde nec mortem, nec amica mortis

Mille poenarum genera expavescens,

Sanguine effuso meruit serenum

Scandere cælum.

Hujus oratu Deus alme nobis

Débitas poenas scelerum remitte;

Ut tibi puro resonemus alium

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus omni

Temporis ævo. Amen.

In I. Nocturno.

Añā. Discède a me pabulum mortis, quia jam

ab alio amatore præventum.

Psalmi j. et ij. Noct. de Comm. unius Mart. [30]

Añā. Déxteram meam et collum meum cinxit lapidibus pretiosis, tradidit auribus meis inestimabiles margaritas.

Añā. Pósuít signum in faciém meam, ut nullum præter eum amatorem admittam.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna. De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. ij.

Qonfitebor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvátorem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operantium mendacium, et in conspéctu astantium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secundum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugientibus, preparáti ad escam, de manibus querentium animam meam, et de portis tribulationum quæ circumdedérunt me:

a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuata : de altitudine ventris inferi, et a lingua coinquinata, et a verbo mendacii, a rege iniquo, et a lingua injusta.

R. Diem festum sacratissimæ Virginis celebramus, quâliter passa sit beata Agnes ad memoriam revocemus : tertiodécimo ætatis suæ anno mortem perdidit, et vitam invenit : * Quia solum vitæ dilexit auctorem. **V.** Infántia quidem computabatur in annis, sed erat senectus mentis immensa. — Quia solum.

Lectio ij.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdedérunt me undique, et non erat qui adjuvaret. Respicens eram ad adiutorium hóminum, et non erat. Memorata sum misericordiæ tuæ Dómine, et operationis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinentes te Dómine, et liberas eos de manibus gentium.

R. Dexteram meam et

collum meum cinxit lapidibus pretiosis, tradidit auribus meis inestimabiles margaritas : * Et circumdedit me vernantibus atque coruscantibus gemmis. **V.** Pósuit signum in faciem meam, ut nullum præter eum, amatorem admittam. — Et.

Lectio iij.

Exaltasti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecata sum. Invocavi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in tempore superbórum sine adiutorio. Laudabo nomen tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

R. Amo Christum in cuius thalamum introibo, cuius mater virgo est, cuius pater feminam nescit, cuius mihi órgana modulatis vóci bus cantant : * Quem cum amavero, casta sum ; cum tetigero, munda sum ; cum accep-

ro, virgo sum. **V.** Annulo fidei suæ subarrhavit me, et immensis monilibus ornavit me. — Quem. **Gloria Patri. Quem.**

In II. Nocturno.

Añã. Induit me Dóminus cyclade auro texta, et immensis monilibus ornavit me.

Añã. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornavit genas meas.

Añã. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne committo.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovebitur.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virgíribus.

Lectio iv. Lib. i. post init.

Hodie natalis est Virginis, integritatem sequámur. Natalis est Mátyris, hóstias immolémus. Natalis est sanctæ Agnetis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cuius ne nomen quidem vacuum laudis est? Devotio supra ætatem, virtus supra natúram : ut mihi videatur non hóminis habuisse nomen, sed

oráculum Mátyris, quod indicavit quid esset futura. Nomen Virginis, titulus est pudóris. Appellábo Mátyrem : prædicavi satis. Prolíxa laudatio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabilior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mátyrem prædicant, dum loquúntur.

R. Induit me Dóminus vestiménto salutis, et induménto lætitiæ circumdedit me : * Et tamquam sponsam decoravit me coróna. **V.** Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas, circumdedit me vernantibus atque coruscantibus gemmis. — Et.

Lectio v.

HÆC trédecim annórum martyrium fecisse tráditur. Quo detestabilior crudelitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætati : imo magna vis fidei, quæ étiam ab illa testimónium invenit ætate. Fuitne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridentium grávis

immóbilis tráctibus catenarum, nunc furéntis mucroni militis totum offerre corpus, mori adhuc nescia, sed paráta vel si ad aras invita raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris : nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere nexibus. Sed nullus tam tenuia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idénea poenæ, et jam matúra victóriæ : certáre difficilis, fácilis coronári : magistrerum virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

R. Mel et lac ex ejus ore suscepí, * Et sanguis ejus ornávit genas meas. **V.** Osténdit mihi thesauros incomparábiles, quos mihi se datúrum repro-mísit. — Et sanguis.

Lectio vij.

NON sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplicii locum, læta succéssu, gradu festína virgo processit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári plerique, quod tam fácele vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam

quasi perfúcta donáret. Stupére univérsi, quod jam divinitátis testis exsisteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex ut time-rétur, quantis blanditiis ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad nuptias proveníret? At illa : Et hæc sponsi injúria est, inquit, exspectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet : quid percússor moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervicem infléxit. Cérneres trepidáre cárnificem, quasi ipse addíctus fuisset, trémere percussóris dexteram, pallére ora aliéno timéntis periculo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris, et religiónis. Et virgo permánsit, et martyrium obtínuit.

R. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas : * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit. **V.** Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviant, cujus pulchritúdinem sol et luna mirán-

tur. Cujus. **G**lória Patri. Cujus.

In III. Nocturno.

Añã. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Psalmus xlv.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui loquitur veritátem in corde suo : * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non decípiet, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépiet :

Qui facit hæc, * non móvebitur in ætérnum.

Añã. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Añã. Christus circúmdedit me vernántibus at-

que coruscántibus gemmis pretiósis.

Psalmus xlv.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præfiliis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime,

Spécie tua et pulchritú-dine tua, * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pó-puli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dó-mibus ebúrneis : * ex qui-

bus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in munibus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione : * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitentur tibi in æternum : * et in sæculum sæculi.

Añã. Christus circumdedit me vernantibus atque

coruscantibus gemmis pretiosis.

Añã. Ipsi sum desponsata, cui Angeli serviunt, cujus pulchritudinem sol et luna mirantur.

Psalmus rlv.

Deus noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Ipsi sum desponsata, cui Angeli serviunt, cujus pulchritudinem sol et luna mirantur.

V. Elegit eam Deus, et praelégit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxv.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum cælorum decem virginibus : quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. xij. in Evangelia.

Sepe vos, fratres carissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquamenta devitare : sed hodierna sancti Evangelii

lectione compellor dicere, ut et bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis : ne per hoc quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur : ne appetitus laudis subrepat, et quod foris ostenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virginibus, et omnes dicuntur virginibus, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ : quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expectant, in vasis suis oleum habere noluerunt.

R. Ipsi sum desponsata cui Angeli serviunt, cujus pulchritudinem sol et luna mirantur : * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotione committo. **V.** Dextram meam et collum meum cinxit lapidibus pretiosis : tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. — Ipsi soli.

Lectio vij.

Sed prius querendum nobis est, quid sit regnum cælorum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virginibus prudentes et fatuæ dicuntur. Dum enim cælorum

regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod saepe in sacro eloquio regnum coelorum praesentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scandala poterunt, quae colligantur.

R. Omnipotens, adorande, colende, tremende, benedico te: * Quia per Filium tuum unigenitum evasi minas hominum impiorum, et spurcitas diaboli impolluto calle transivi. **V.** Te confiteor labiis, te corde, te totis visceribus concupisco. — Quia. **Gloria Patri. Quia.**

Lectio ix.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinquarius denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denun-

tiatur. In qua quia mali cum bonis, et reprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus et fatuis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, et spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, et toto desiderio ad supernam patriam anhelant, aeterna praemia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam continent. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinencia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añã.

1. Ingressa Agnes * turpitudinis locum, Angelum Domini preparatum invenit.

2. Mecum enim habeo * custodem corporis mei, Angelum Domini.

3. Annulo suo * subarravit me Dominus meus Jesus Christus, et tamquam sponsam decoravit me corona.

4. Benedico te * Pater Domini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extinctus est a latere meo.

5. Congaudete mecum, * et congratulamini, quia cum his omnibus lucidas sedes accépi.

Capitulum. Eccli. ij.

Confitebor tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

Hymnus.

Jesu corona Virginum, Quem Mater illa concipit,

Quae sola Virgo parturit: Haec vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia, Septus choréis Virginum, Sponsus decorus gloria, Sponsisque reddens praemia.

Quocumque tendis, Virgines

Sequuntur, atque laudibus

Postte canentes cursitant, Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices, Nostris ut addas sensibus,

Nescire prorsus omnia Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paraclito, In saeculorum saecula.

Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Bened. Añã. Ecce quod concupivi, jam video: quod speravi, jam teneo: ipsi sum juncta in caelis, quem in terris posita, tota devotione dilexi.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quaeque confundas: concede propitius, ut qui beatae Agnetis Virginis et Martyris tuae solennia colimus, ejus apud te patrocinia sentiamus. Per Dominum nostrum.

AD TERTIAM.

Capit. Confitebor. supra.

R. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie.

V. Intende, prospere procede et regna. Et. **Gloria Patri. Specie.**

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. ij.

Liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus, preparatis ad escam, de manibus quaerentium animam meam, et de multis tribulationibus quae circumdederunt me.

R. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus, non commovetur. Deus. **Gloria Patri.** Adjuvabit.

V. Elegit eam Deus, et praelégit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. ij.

Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis sustinentes te, et liberas eos de manu angustiae, Domine Deus noster.

R. br. Elegit eam Deus, * Et praelégit eam. Elegit. **V.** In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelégit. **Gloria Patri.** Elegit.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Capit. et Hymnus de Laud. 628. Psalmi de Domin. 150. et loco ultimi, Ps. Lauda Jerúsalem. 176.
V. Diffusa est gratia. ut supra.

Ad Magnif. Aña. Stans beata Agnes in medio flammæ, expansis manibus orabat ad Dominum: Omnipotens, adorande, colende, tremende, benedico te, et glorifico nomen tuum in aeternum.

Deinde fit Comm. seq.

DIE XXII. JANUARI.

SS. Vincentii et Anastasii

Martyrum. Semiduplex.**Omnia de Comm. plurim. Martyrum[49]præter seq.**

Aña. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad premia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino.**Oratio.**

Adesto Domine supplicationibus nostris: ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beatorum Martyrum tuorum Vincentii et Anastasii intercessione liberemur. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO III.

Vincéntius, Oscae in Hispánia citeriøre natus, a prima ætate stúdiis deditus, sacras litteras a Valério Cæsaraugustano Episcopo didicit: cujus étiam partes suscepit prædicandi Evangelium, quod Episcopus, propter linguæ impedimentum, prædicationis officio fungi non poterat. Ea re ad Daciánum, provinciæ a Diocletiano et Maximiáno præpositum, delata, Vincéntius Cæsaraugustæ comprehenditur, et vinctus ad Daciánum Valentiam adducitur. Ubi verbèribus et equuleo tortus, multis præsentibus, cum nulla aut tormentorum vi, aut acerbitate, vel lenitate verborum a proposito deterreri posset; in craticula impositus, prunis ardentibus suppositis, ac ferreis unguibus excarnificatus, candentibusque laminis exustus, iterum ducitur in carcerem stratum testaceis fragmentis, ut ejus nudum corpus, somno oppressum, a subjectis étiam

testarum aculeis torque-retur.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servièntes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit árida: et in Mari rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. — Terra.

LECTIO II.

Verum, illo in tenebricosa incluso custodia, clarissimus splendor obortus totum carcerem illustravit: quæ lux cum summa admiratione omnes, qui aderant, affectisset; res a custode carceris ad Daciánum defertur. Qui eductum in molli culcitra collocat: et quem cruciatibus in suam sententiam trahere non poterat, deliciis perducere conatur. Sed invictus Vincéntii animus Jesu Christi fide speque munitus vicit omnia: et ignis, ferri, tortorum immanitate superata, victor ad caelestem martyrii coronam advolvit, undécimo Kalendas Februarii. Cujus corpus, cum projectum esset inhumatum, corvus et a volúcri-

bus et a lupo únguibus, rostro, alis mirabíliter deféndit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet : sed inde étiam divínitus ejetum ad littus, Christiáni sepéliunt.

✠. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ✠. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut herédes.

Lectio h_j.

Nastásius Persa, mónachus, Heraclíio imperatóre, cum sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa una cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus reliquiæ primum Jerosólymam ad monastérium, in quo monásticam vitam proféssus erat, deínde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias. ✠. Tamquam aurum [57]

In iij. Nocturno, Homil. Dóminus ac Redémptor. de eodem Communi. [60] Vesp. a Capit. de seq.

DIE XXIII. JANUARI.

S. Raymundi de Pennafort

Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insignem ministrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti : concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fáceret, et ad æternæ salutis portum pervenire valeámus. Per Dóminum.

Deinde fit Comm. præced.

Añã. Gaudent in cœlis animæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

✠. Exsultábunt.

Postea S. Emerentianæ Virg. et Mart. Añã. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in æternum.

✠. Spécie tua.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper exstítit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio I^a.

Eátus Raymúndus Barcinonénsis ex nobili familia de Pennafort, cristiánæ religionis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquíd porténdere visus est. Nam adolésceus humaniôres litéras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis officii, ac pontificio civilique juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtutum fama percrebescénte, Berengárius Barcinonénsis Episcopus, cum Roma suam ad Ecclésiám redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instituit, et tandem summis

précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, uníverso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrina, et morum suavitate præfúlsit, ac Deíparæ Virgínis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem, et cultum semper pro víribus auxit.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem æternam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio II^a.

Anum circiter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Prædicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtutum genere, sed præcipue in caritate erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiões audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eidem, tum beáto